

දරිද්‍රතාවේ අභියෝගය ජය ගනිමු

ලෝකයේ පවතින දරිද්‍රතාවේ විවිධ පැතිකඩ ගැන අවබෝධයක් ලබා ගනිමින් ජීවිතය හැඩගස්වා ගත යුතු ආකාරය පිළිබඳව විවසා බැලීම වෙළු පාඩමින් අපේක්ෂිත ය.

ශු. මතෙව් 6: 19-21, ශු. ලූක් 16: 19-31, 18: 18-30, ක්‍රියා 6: 1,

ඔබේ වස්තුව කොතැන ද ඔබේ සිත් එතැන ය

පේසුස් වහන්සේ සාමාන්‍ය ජනතාව අතරේ ජීවත් වෙමින්, ක්‍රියා කරමින් මිනිස් ජීවිතයට නව බලාපොරොත්තුවක් දුන් සේක. සමාජය තුළ ජීවත් වීමේ දී මිනිස් අවශ්‍යතා පිළිබඳව සැලකිලිමත් වෙමින්, දයානුකම්පාවෙන් හා මානව හිතවාදී ව ක්‍රියා කිරීමට ජනතාවට මග පෙන්වූ සේක. තව ද දේව රාජ්‍යය උරුම කර ගැනීමට මග විවර කළ එතුමාණෝ ධනවතුන්ගේ ජීවිත පරිවර්තනයන් අපේක්ෂා කළ සේක. ධනවත් වීම වරදක් නොව ධනවත් වීම තුළ තමාගේ ජීවිතයෙන්, අනෙක් තැනැත්තා නගා සිටුවීම කෙසේ ක්‍රියා කළ හැකි දැයි යන්න ගැන සැලකිලිමත් විය යුතු බව ද පැහැදිලි කළ සේක.

සාමාන්‍ය ජන ජීවිතය තුළ දරිද්‍රතාව හෙවත් දිළිඳු වීම ආර්ථික වශයෙන් මෙන් ම ආත්මිකව ද පැවතිය හැකි ය. මෙහි දී අපි පළමුවෙන් ලෞකික ජීවිතය තුළ දිළිඳු වීම පිළිබඳවත් දෙවනුව ආත්මික දිළිඳු බව පිළිබඳවත් සලකා බලමු.

1. ලෞකික දිළිඳු බව

දිළිඳු බව පිටුදැකීමට නම්

❖ දිළිඳු අයට ශක්තියක් වීම වැදගත් ය.

දිළිඳුන්ට උපකාර කිරීම, ඔවුන් රැකබලා ගැනීම මෙන් ම පෝෂණය කිරීම ද සිදුකළ හැකි ය. ඔවුන් වෙනුවෙන් සහනාධාර කටයුතු සඳහා මැදිහත් විය හැකි ය. නමුත් ඊටත් වඩා තමාගේ දිළිඳු භාවයෙන් මිදීමට තම ශක්තිය යොදාගත හැකි පියවර මෙන් ම උපදෙස් හා උපකාර කිරීම ද වඩා වැදගත් වේ. මන්ද සහනාධාර මත නො රැඳී ජීවිත ගොඩනගා ගැනීමට ඔවුන්ට උපකාර කළ යුතු වේ. (ක්‍රියා 6: 1)

❖ අලසකමින් තොරව ක්‍රියා කිරීම වැදගත් ය.

අලසව ක්‍රියා කරමින් නිදහසට කරුණු ඉදිරිපත් කරමින් අනුන් මත යැපීමට බලාපොරොත්තු වන කළ දිළිඳු භාවය අත්දකිනු ඇත. අලසව ක්‍රියා නො කොට කඩිසර ව ක්‍රියා කිරීමත් කාලය, ශ්‍රමය, ධනය නිසි ලෙස ප්‍රයෝජනයට ගැනීමටත් පියවර ගත යුතු වේ. තව ද ආර්ථිකය ශක්තිමත්ව ගොඩනගා ගන්නවා සේ ම එම ආර්ථිකය මෙහෙයවා දියුණු වී නැගී සිටීමට බුද්ධිමත්ව තීරණ ගත යුතුවේ. (මුදල් ඉපයීම මෙන් ම මුදල් වියදම් කිරීම ද මැනවින් සිදුවිය යුතු වේ.) හිතෝපදේශ26: 13-15

❖ සම්පත් නිසි ලෙස බෙදීයෑමට සැලසිය යුතු ය.

පවත්නා සම්පත්, පුද්ගලයන් අතරේ නිසි ආකාරයෙන් බෙදී නොයෑම නිසා ඇතැම් පිරිස් දිළිඳු භාවයට පත්ව ඇත. එබැවින් සම්පත් සාධාරණ ව බෙදී යාම කෙරේ සැලකිලිමත් විය යුතු වේ.

❖ සමාජ රාමුව විනීත හැසිරීමට යටත් කළ යුතු ය.

අහිතකර හැසිරීම් රටාවන් අනුගමනය කිරීම නිසා සමාජයක් දිළිඳු භාවයට පත්විය හැක. (උදා:- සුදුව, සුරාව, වංචාව, නාස්තිය) එබැවින් යහපත් සමාජ රටාවනට යොමු වී තමාට හිමිව ඇති දේ නිසි ලෙස පරිහරණය කරමින් ජීවිත ගොඩ නගා ගත යුතු වේ.

❖ ධනාත්මක ජීවිත ආකල්ප ඇතිකර ගැනීම සිදුවිය යුතු ය.

තමාට ඇති හැකියාවන් නිසි ලෙස මෙහෙයවා කටයුතු නො කිරීම නිසා කෙනෙක් දිළිඳු භාවයට පත්විය හැකි ය. තමාට හිමි හැකියාවන් පිළිබඳවත්, තමාගේ ජීවිතය පිළිබඳවත් ධනාත්මකව සිතා බලා කටයුතු කළ යුතු වේ. බොහෝ ශාරීරික දුර්වලතා ඇති පුද්ගලයින් පවා ලෝකයේ ශක්තිමත් පෞරුෂයන් ඇතිව ක්‍රියා කරමින් ධනාත්මක ව ජීවිත ගොඩනගා ගෙන ඇත. එසේ කරමින් ආර්ථිකය ශක්තිමත් කර ගැනීමට ද පෙලඹේ. එබැවින් තම ජීවිත වටිනාකම හා මෙහෙවර හඳුනාගෙන ක්‍රියා කරමින් දිළිඳු බවින් මිදීමට පියවර ගත යුතු වේ.

❖ දිළිඳුකම අභියෝගයක් ලෙස හාර ගත යුතු ය

දිළිඳුකම ඉදිරියේ හඬා නොවැටී, දුක වේදනාව අගහිඟකම් මැද වුවද එකිනෙකා අතර තමාට හැකි අයුරින් උපකාර කරමින් ප්‍රීතියෙන් යුතුව ක්‍රියා කිරීමට පෙලඹිය යුතු වේ.

❖ ආත්මිකව ශක්තිමත් විය යුතු ය.

අනාගතය පිළිබඳව වෙහෙස වෙමින් වස්තු රැස්කිරීමට වඩා දවස් පතා හෝඡනය ගැන සැලකිලිමත් විය යුතුය. තමා පිළිබඳවත් අනෙක් තැනැත්තා පිළිබඳවත් උනන්දු වෙමින් දෙවිදුන් ඉදිරියේ යැදුම් ඔප්පු කළ යුතු වේ.

මෙලෙසින් අප ජීවත්වන සමාජයේ, දිළිඳු භාවයට පත්වීම හා ඉන් මිදීමට කළ හැකි ක්‍රියාවන් පිළිබඳව සැලකිලිමත් වෙමු.

2. අධ්‍යාත්මික දිළිඳු බව

ලෞකික වස්තුව රැස්කිරීමට බොහෝ දෙනා දැඩි වෙහෙසක් දරන බව නොරහසකි. නමුත් මෙලොව ජීවිතය තාවකාලික ය. එබැවින් සදාකාලික ජීවිතයට ඇතුළු වීමට අවශ්‍ය ස්වර්ගික වස්තු රැස්කිරීමට උත්සුක විය යුතු වේ. සාමාන්‍ය ජන ජීවිතයේ අවශ්‍යතා දිනෙන් දින වැඩිවීම නිසා සමාජයේ තණ්හාව වැඩි වෙයි. මේ නිසා සමාජයේ දරිද්‍රතාව වැඩි වන අතර ජීවිත ආකල්පවල සෝදා පාචක ද ඇති වේ. මෙයින් ආධ්‍යාත්මික ව ඇතිවන දිළිඳුකම ද වැඩි වේ.

ජේසුස් වහන්සේ සමාජීය වශයෙන් ඇති දිළිඳුභාවය හා ආත්මික වශයෙන් ඇති දිළිඳුභාවය පිළිබඳව බොහෝ ඉගැන්වීම් ඉදිරිපත් කළ සේක. උන්වහන්සේ ස්වර්ගයේ නැති නො වන ධනවත් බව හා උරුමය ලැබීමට මෙලොව ක්‍රියාකළ යුතු අන්දම පහදා දුන් සේක. මෙලොව භෞතිකව අපට සියල්ල ලැබුණත් සගලොව වස්තුව අප හිමිකර ගැනීමට අපොහොසත් වුවහොත් අප ආධ්‍යාත්මික ව දිළිඳු බව අත්දකින බව ජේසුස් වහන්සේ පෙන්වා දුන් සේක.

පේසුස් වහන්සේ කළ ඉගැන්වීම්

1. ශු. ලුක් 18: 18-30

ධනවත් ප්‍රධානියා

සියලු සැප සම්පත් හිමි ව පැවතියත් තමාට සදාකාල ජීවිතය උරුමකර ගැනීමට කළයුතු දේ විමසනු ලැබීම.

ශු. ලුක් 18: 18-19

ඔහු සියලු ආඥා රක්‍ෂා කරන බව ප්‍රකාශ කිරීම

ශු. ලුක් 18: 20, 21

සියලු ආඥා රක්‍ෂා කළත් ඔහුගේ ජීවිතය තුළ ඇති අඩුව ඔහුට දැනීම. එවිට ඔහු කළ යුතු දේ එනම් සියල්ල විකුණා දිළිඳුන්ට දන් දෙන න්‍යාය පේසුස් වහන්සේ කළ ප්‍රකාශනය.

ශු. ලුක් 18: 22

ධනවතුන්ට ස්වර්ග රාජ්‍යයට ඇතුළු වීමට ඇති බාධාවන් හා දුෂ්කරතාව පිළිබඳව හඳුන්වාදීම. මෙහිදී උන්වහන්සේ ප්‍රකාශ කළේ ධනවත් වීම දිළිඳුන්ට උපකාර කිරීමට බාධාවක් නොවිය යුතු බවයි. එසේ ක්‍රියා නොකොට ආත්මාර්ථකාමී ලෙස ජීවත් වීම පේසුස් වහන්සේ ප්‍රතික්ෂේප කරන සේක.

ශු. ලුක් 18: 24-25

එසේනම් ගැලවීම ලැබිය හැක්කේ කවරෙකුට ද ?

ශු. ලුක් 18: 26-30

ලෝකික වස්තු රැස්කිරීමෙන් වැළකී තමන් සතු වස්තුව අත්හැරීමට කටයුතු කරන, ස්වර්ගික වස්තු කෙරේ පමණක් සිත යොදවන ක්‍රිස්තු අනුගාමිකයන්ට ය. ඔවුන්ට සදාතන ජීවිතය උරුම බව පැහැදිලි ය.

2. ශු. ලුක් 16: 19-31

ධනවතා සහ ලාසරුස්

ධනවතා මෙලොව ගත කළ සැප ජීවිතාව හා දිළින්දා ධනවතාගේ කෑම මේසයෙන් වැටෙන කැබලිවලින් සාගිති නිවා ගැනීම

ශු. ලුක් 16: 19-21

මෙලොව ජීවිතය හමාර කොට ධනවතා ආත්ම භවනෙහි දුක් විඳීම හා ලාසරුස් ආබ්‍රහම්ගේ ළපැත්තේ ප්‍රීතිමත් ව සිටීම.

ශු. ලුක් 16: 21-26

ධනවතාගේ ආයාචනය හා වර්තමාන ලෝකයේ ජනතාව දේව වචනය තුළ ජීවත් වීමේ වැදගත්කම.

ශු. ලුක් 16: 27-31

තමා තුළ ඇති ආර්ථිකමය පොහොසත් භාවය තුළ එකිනෙකා පෝෂණය කිරීමට අත හිත දිය යුතු වේ. තව ද ප්‍රීතියෙන් හා ත්‍යාගවන්ත භාවයෙන් යුතුව තමා සතු දේ බෙදා ගත යුතු ය. මන්ද පොළොවේ වස්තුව විනාශ වී යන අතර අපගේ තාවකාලික ජීවිතය ද හමාර වෙයි. එම නිසා සදාකාල ජීවිතය උරුමකර ගැනීමට මෙලොව දී පියවර ගත යුතු වේ.

මෙලොව ධනවත් වීම හෝ දිළිඳු වීම ස්වර්ග රාජ්‍යය ලබා ගැනීමට සුදුසුකමක් නොවේ. දේව රාජ්‍යය තුළ සැබෑ පොහොසත් කම යනු, තමා තුළ ඇති ආත්මාර්ථය, අහංකාරකම, උඩඟුව, වෛරය, ක්‍රෝධය ඊර්ෂ්‍යාව වැනි අයහපත් ගුණාංගවලින් හිස් වීම යි. එසේම තමන් සතු ව තිබූ ආර්ථික ධනවත්කම නිසා අහංකාර නො වී එය අවශ්‍යතාවෙන් පෙළෙන තැනැත්තන් සමග බෙදා හදා ගැනීමෙන් ඇති වන යහපත් ගුණාංග නිසා ස්වර්ගීය උරුමයට හිමිකම් ලැබෙනු ඇත.

3. ශු. මතෙව් 6: 19-21

සග සම්පත්

මෙලොව අප රැස්කළ යුත්තේ කුමක් ද ?

“මෙලොව ඔබට වස්තු රැස්කර නො ගන්න. මලකඩ ද කාවෝ ද ඒවා කා දමති. සොරු ද උමං කැන ඒවා සොරා ගනිති. එහෙත් ස්වර්ගයෙහි ඔබට වස්තු රැස්කර ගන්න. එහි දී මලකඩවත් කාවෝවත් ඒවා නාස්ති නොකරති. සොරු ද උමං කැන ඒවා නොගනිති. ඔබේ වස්තුව කොතැන ද ඔබේ සිතත් එතැන ය.

අප ජීවත්වන්නේ බඩු භාණ්ඩවලින් පිරුණු, ඒවාට ආකර්ෂණයක් ඇති, ඒ මත ජීවිතය පිහිටුවා ගන්නට වෙර දරන සමාජයක ය. (උදා:- නත්තල් සමයේ අපගේ වටපිටාව තුළ පිරි ඉතිරි යන බඩු භාණ්ඩවලින් ඇති ආකර්ෂණයෙන් මුළු සමාජය ම වෙලා සිටින විට ආත්මික කාරණා සියල්ල නැතිවෙන ස්වභාවයකට පත්වී තිබීම.) ඒ ආකර්ෂණය හේතුවෙන් මුළු මහත් සමාජය ම තමන්ගේ රැකවරණය ලෙස සලකන්නේ මුදල්මය වාසි ඇති මානසිකත්වයකි. (උදා:- ලොතරැයි පත්වලින් දිනෙන් දින වැඩිවන මිලියන ගණනට ආකර්ෂණය වීම.) ජේසුස් වහන්සේ පැවසුවේ මෙවන් වස්තු සඳහා ඇති ආකර්ෂණය දෙවියන් වහන්සේගේ ගුණාංගවලට නො පැහෙන බව යි. එවිට අපගේ සිතුවිලි ආකල්ප හා ක්‍රියා කලාපයන් දෙවියන් වහන්සේගෙන් ඇත් වූ පාපයට හා නපුරාට බර වූ ජීවිත බවට පත්වෙයි. (උදා:- ජීවිත රක්ෂණ ක්‍රමවලින් අප මුදල්වලට ආකර්ෂණය කෙරෙන මානසිකත්වය) වස්තුවට අපගේ ජීවිත ආරක්ෂා කරගත නොහැකි බව පැහැදිලි ය. එය ආරක්ෂා කර දිය හැක්කේ දෙවියන් වහන්සේට පමණකි.

නූතන සමාජයේ ජීවත්වන අපි දෙවියන් වහන්සේගේ කාරණා ගැන අවබෝධයෙන් සිටීමු. ලෝකයේ තිබෙන දරිද්‍රතාව තේරුම් ගනිමු. එය පිටුදැකීමට කටයුතු කරමු. ආත්මික දරිද්‍රතාව වටහා ගනිමු. සදාචාරාත්මක සමාජයක් ගොඩනැගීමට ස්චාර්ගීක සම්පත් කෙරේ අපේ සිත යොදවා ජීවිතය අර්ථවත් කර ගනිමු.

ක්‍රියාකාරකම්

1. දරිද්‍රතාවෙන් පෙළෙන අය උදෙසා ඔබට කළ හැකි ක්‍රියාවන් 2ක් ලියන්න.
2. දිළිඳු බව පිටු දැකීමට ගත හැකි පියවර පිළිබඳ යෝජනා 2ක් ලියන්න.